

1914 köptes ytterligare en båt och året därpå ännu en med nya fiskeredskap. Fisket blomstrade och när kriget kom innebar det mat på bordet i många hem. Nödåret 1917 kunde vejbystrandsborna åtminstone äta sig mätta på sill! De levererade också mycket fisk till Ängelholm.

Kanske hade fiskenäringen fortsatt växa om det inte varit för hamnen. Den hade alltid varit i grundaste laget, men nu hade den förfallit mycket och det började bli rent livsfarligt att ta sig in och ut i den när det blåste, särskilt i västanstormarna. Så omkring 1920 hade fisket avstannat och största anledningen var just att hamnen var så dålig.

Arbetet för ny hamn startar

Redan 1914 försökte fiskarna i Vejbystrand att förbättra hamnen. 20 personer undertecknade då en förbindelse. De skulle satsa 250 kronor var om de fick statshjälp till en bättre hamn och de valde en kommitté på tre man som skulle arbeta för att driva frågan.

Kommittén vände sig till myndigheterna och en undersökning, kostnadsberäkning och ritningar till en ny hamn gjordes.

Nu räckte inte de 5000 kronorna som förbindelsen erbjöd, utan fiskarna fick istället bidra med 10 % av kostnaden. Det blev nya möten och överläggningar och flera var villiga att satsa mera pengar för en ny hamn. På så sätt lyckades kommittén skrapa ihop 18 000 kronor. De lyckades också få borgensmän för hela summan och som i sin tur Barkåkra kommun borgade för. Dessutom bidrog kommunen med 10 000 kronor (bestämt på fullmäktigesammanträdet den 25 juni 1919).

Trots alla uträkningar och ekonomiska garantier blev det inget hamnbygge. Två olika förslag förkastades.

Arbetet mattas av betydligt efter dessa två avslag. Men det fortsatte trots allt, om än i makligare takt. Det finns till exempel ett protokoll från 1923 där direktionen för KVK (dåvarande KVS) uttalar sig för en ny hamn. De ser fördelar med att få färsk fisk och anslår 500 kronor för ändamålet.

Under tiden organiserar sig även fiskarna i Magnarp för att få en hamn till stånd. De samlar ihop 7600 kronor. Även här bidrar kommunen med pengar – 6000 kronor (beslutat på fullmäktigemöte 6 augusti 1923).

Förslaget

Så kom signaler om att det fanns möjlighet att få statsbidrag om föreningen på egen bekostnad gjorde nya undersökningar, nya kostnadsberäkningar och nya ritningar. Då tändes gnistan igen.

Kapten Sven Stenberg får i uppdrag att utreda möjligheterna och lägger i augusti 1926 fram en plan för hur en hamn i Vejbystrand kan se ut samt hur den ska byggas. Marken för hamnen är skänkt av Vejby by och han beräknar den totala kostnaden till 220 000 kronor.

Herr Stenbergs arbete fick hamnföreningen betala. 1500 kronor kostade det.

Kommunen kontaktar statliga myndigheten som har hand om hamnar – Kungliga Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen (VVS) och söker om statsbidrag för hamn i Vejby och Magnarp. Svaret blir att bidrag bara lämnas för en av hamnarna, och ber kommunen prioritera. På fullmäktigemötet den 31 maj 1926 beslutar kommunen att förorda Vejby hamn.

Det går några år när finansieringen av projektet diskuteras mellan stat och kommun. Bland annat vill nu staten att kommunen tar på sig 12 % av kostnaden mot tidigare 10 %.